

РЕШЕНИЕ

№ 5458

гр. София, 27.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **1324** по описа за **2021** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. Ц. И., като пълномощник на М. С. В., срещу РЕШЕНИЕ №20008774/12.01.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД (СРС), Наказателно отделение, 110^{-ти} състав по н.а.х. дело №3117/2020г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено в нарушение на материалния и на процесуалния закон. Поддържа, че съдебният акт е основан единствено на противоречивите показания на свидетеля Н. С., който като участник в пътно-транспортното произшествие (ПТП) е заинтересован от изхода на делото. Сочи, че служителите на МВР, посетили мястото на произшествието вечерта на 05.07.2019г., не са снели обяснения от очевидците – работници на автомивката в района на бензиностанция Ш. на [улица]и не са проверили за наличие на камери, които да са заснели ПТП, а са се доверили единствено на показанията на заинтересования участник. Изтъква, че в Докладната записка, въз основа на която е съставен Актът за установяване на административно нарушение (АУАН), младши автоконтрольор Г. е извършил поправка без да е спазена разпоредбата на чл.130 от Наказателно процесуалния кодекс (НПК). Смята, че необосновано първостепенният съд е игнорирал показанията на свидетелите С., С. и

Р.. Твърди, че при съставяне на АУАН и при издаване на оспорваното Наказателно постановление (НП) са допуснати съществени нарушения на изискванията на чл.42, т.4 и т.5 и чл.57, ал.1, т.5 относно описание на нарушението, обстоятелствата при които е извършено и доказателствата, които го потвърждават. Чрез процесуалния си представител адв. И. моли съда да отмени обжалваното съдебно Решение и по същество на спора да отмени и НП №19-4332-017051/05.09.2019г., издадено от началник Сектор към отдел „Пътна полиция“ при Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР).

Ответникът – СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, Отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Н. от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

С НП № 19-4332-017051/05.09.2019г., на касатора М. С. В. са наложени две административни наказания:

- „глоба“ в размер на 20 (двадесет) лева, на основание чл.183, ал.2, т.11 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и
- „глоба“ в размер на 150 (сто и петдесет) лева и лишаване от право да управлява моторно превозно средство (МПС) за срок 1 (един) месец, на основание чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП,

за това, че на 05.07.2019г. около 21²⁵ часа, в [населено място] на [улица], като водач на лек автомобил Х. ФРВ с държавен контролен номер (ДК №) С., в района на бензиностанция Ш. на бул. „М. и [улица], като не посочва водача, управлявал автомобила, поради необезопасена маневра на заден ход, реализира ПТП в паркирания лек автомобил О. А. с ДК [рег.номер на МПС], като му нанася щети в предната част и водачът напуска мястото на ПТП без да спре и да установи щетите от ПТП и без да уведоми компетентните органи, с което виновно е нарушил разпоредбите на чл.40, ал.2 и чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ ЗДвП.

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП №19-4332-017051/ 05.09.2019г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. Както в АУАН, така и в оспореното НП ясно и недвусмислено са описани нарушенията и обстоятелствата, при които са извършени. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът В. е извършила вменените ѝ нарушения, във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната ѝ отговорност.

Тези изводи не се споделят от настоящия решаващ състав.

С нормата на чл.40, ал.2 ЗДвП е въведено задължение по време на движението си назад водачът непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, а когато

това е невъзможно, да осигури лице, което да му сигнализира за опасности. Според императивната разпоредба на чл.123, ал.1 ЗДвП водачът на пътно превозно средство (МПС) - участник в ПТП при което са настъпили само имуществени вреди, но между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, е длъжен, без да напуска местопроизшествието, да уведоми съответната служба за контрол на МВР на територията, на която е настъпило произшествието, и да изпълнява дадените указания (т.3, б. „в“).

Определение за „пътнотранспортно произшествие“ е дадено в разпоредбата на §6, т.30 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП, съгласно която норма това е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети.

В процесния случай от описанието, дадено в АУАН и в НП не може да се направи извод за настъпване на ПТП по смисъла на §6, т.30 ДР ЗДвП, доколкото и в двата акта не е посочено настъпване на повреда на МПС или на други материални щети и респективно липсва каквото и да е описание на такива щети. Такъв извод не може да бъде обоснован и със събраните в съдебната фаза на производството писмени и гласни доказателства. В съставения на място Протокол за ПТП №1714445 в колоната „видими щети на МПС“ по отношение на участник 2 – лек автомобил с ДК [рег.номер на МПС] , е записано само „пр. броня, решетка“, без да са конкретизирани видът и размерът на щетите. След като не е било безспорно установено, че от процесното събитие са настъпили едно или няколко от последствията, посочени в §6, т.30 ДР ЗДвП, то настоящият решаващ състав приема, че е останало недоказано настъпването на ПТП във връзка с което е била ангажирана административно-наказателната отговорност на касатора. Не се твърди също и не са били ангажирани доказателства във времето след твърдяното ПТП да са били отстранявани щети по автомобила, за който се претендира, че е бил участник в ПТП с ДК [рег.номер на МПС] .

На следващо място съдът приема, че в производството пред административно-наказващия орган и в съдебната фаза пред първостепенния съд не е било установено по безспорен начин наказаното лице да е извършило нарушение на правилата, установени в ЗДвП. АУАН е бил съставен единствено въз основа на твърденията на водача на другия автомобил с ДК [рег.номер на МПС] , които са били възприети безкритично без да се изяснят относими факти и обстоятелства. Административно-наказващият орган не е положил усилия за събиране на веществените доказателствени средства – видеозаписи от камери, намиращи се на територията на бензиностанция Ш. и на автомивката на [улица], както и гласни доказателства на служители на автомивката, които евентуално са били свидетели при извършване на нарушението. В хода на административно-наказателното производство не са били изяснени и други релевантни факти, например къде се е намирал водачът на другото МПС, участник в ПТП, който изрично е заявил, че не е присъствал непосредствено при осъществяване на съприкосновението с лекия автомобил, кога и по какъв начин е установил настъпването на ПТП и какви конкретно вреди са били нанесени на управляваното от него МПС.

Настоящият решаващ състав намира, че в нарушение на чл.42, т.4 и чл.57, т.5 ЗАНН, както АУАН така и оспореното НП, реално не съдържат описание на нарушението и обстоятелствата при които е извършено, както и доказателствата които

го потвърждават. Административно-наказващият орган е приел, че касаторът В. не е изпълнила задължението си по чл.40, ал.2 ЗДвП – по време на движението си назад водачът непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, без да посочи конкретни факти и обстоятелства на които основава този извод. Това нарушение на процесуалните правила е особено съществено и на практика е лишило наказаното лице от възможността да разбере какво нарушение е извършило и да организира адекватно защитата си.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено и по същество да бъде отменено и НП .

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София - град, III^{ти} касационен състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №20008774/12.01.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 110^{ти} състав по н.а.х. дело №3117/2020г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №19-4332-017051/05.09.2019г., издадено от началник Сектор към отдел „Пътна полиция“ при Столичната дирекция на вътрешните работи.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.